

1898

1973

75 jaar

Toneelgeschiedenis

Horssen

---

75 JAAR TONEELGESCHIEDENIS HORSSEN.

De samensteller: G. Kistemaker

Horsssen, september 1973.

VOORWOORD.

Met veel plezier heb ik het boekje gelezen en ik wil graag een compliment maken aan de heer Kistemaker voor de charmante samenstelling, maar daarnaast mijn grote waardering uitspreken voor het doorzetten en volhouden van de leden van de toneelgroep, vooral in moeilijke tijden. Het is ook bij het beroepstoneel altijd een kwestie van vallen en opstaan. Maar alleen de ware liefhebbers zullen het kunnen volbrengen. Amateur betekent immers liefhebber en daarom heb ik dit soort toneel altijd een warm hart toegedragen, vooral als dat gebeurt met toewijding en offering. Uit dit boekje blijkt, dat deze eigenschappen bij Uw gezelschap aanwezig waren en nog zijn en dat is in deze tijd met concurrentie van televisie e.d. hard nodig. U allen sluit Uw ogen er niet voor, maar houdt er rekening mee, door vele verbeteringen, zoals verzorgde décors, en costuums, maar vooral ook door goed repertoire te kiezen dat bij een ieder in de smaak valt.

Het zijn wijze woorden van de heer v. Kraay, dat er veel aandacht moet worden geschonken aan repetities en prestaties. De repetitietijd is er niet alleen om af en toe bij elkaar te komen, lekker te lachen en daartussendoor nog een beetje te repeteren, maar om echt intensief te werken, zoals bij Uw groep gebeurt, naar mij is gebleken.

Wij bezoeken nogal wat amateurtoneelvoorstellingen, maar komt mij voor, dat in sommige grotere steden een voorbeeld genomen kan worden aan wat U samen doet in een betrekkelijk kleine plaats als Horssen.

Onwillekeurig gingen bij het lezen mijn gedachten uit naar ons eigen Amsterdams Volkstoneel, waar we de laatste 20 jaar ook alles hebben gedaan om ons publiek tevreden te stellen. Wij gaan zo door, gaat U óók zo door.

Dan zult U zeker over 25 jaar het 100-JARIG jubileum van Toneelgroep "Horssen" vieren.

En bel dan maar gerust één van mijn opvolgers op om een voorwoord in Uw boekje te schrijven.

Beppe Nooy.

Beste Toneelvrienden,

Met een gerust hart durven wij met deze begroeting te beginnen. Zij is gericht tot alle lezeressen en lezers. Wij hebben een tijd gekend, dat men zo graag tegen de wereld van het toneel aanschopte. Het verenigingsleven kwijnde, de aktiviteit daalde en het enthousiasme verminderde.

Als een van de oorzaken werd genoemd de konkurrentie van de televisie, met daarnaast het zoeken van zijn genoegens in de vreemde. Hierin zat een grond van waarheid, maar de enthousiaste liefhebbers zijn gebleven en zullen blijven, en zich verzetten tegen de genoemde moeilijkheden. Men hield vol, ook toen het aantal toeschouwers terugliep. De keuze der stukken vormde een moeilijkheid. Het stuk moest aangepast worden aan de beschikbare krachten. De smaak van het publiek liep uiteen. De een wilde een drama of toneelspel, de ander een blijspel of klucht. Een aktief bestuur, als het ware bezeten van het amateur-toneel, was niet voornemens bij de pakken te gaan neerzitten. De Toneelgroep "Horssen" wist zich te handhaven, en kwam versterkt uit de strijd. Haar enthousiasme trachtte zij over te brengen op de amateurverenigingen in Maas en Waal. Zij trok volle zalen met haar blijspelen en kluchten. (O.a. "Een beeld van een man")

Het ijs was gebroken. Nu proberen dat peil vast te houden. Een "toneelspel" werd in studie genomen en hier en elders met sukses gebracht. (Dingen van de dag)

Laat de toneelgroep "Horssen" echter wakker blijven. Laten bestuur en leden zich realiseren, dat er na een verantwoorde keuze van het stuk, grote aandacht moet worden geschonken aan repetities en prestaties, een decor en aankleding. Ontvangt het publiek in een prettige omgeving. In het nieuwe dorps huis kan dit bijna optimaal worden. Beste toneelvrienden, blijft Uw toneelvereniging trouw als beoefenaars en als toeschouwers.

Mogen de acteurs en aktrices en het publiek zich wederkerig stimuleren.

Toneelgroep "Horssen" een lang bestaan wordt U toegewenst, gesteund door de belangstelling van alle inwoners van Horssen.

Alb.v. Kraay. (regisseur)

Horssen, augustus 1973.

Inleiding.

Het is voor mij een groot genoegen, als voorzitter van de Toneelgroep "Horssen", dit boekje te hebben mogen samenstellen en U dit namens alle Leden en Regisseur aan te bieden.

Mevrouw Beppie Nooy, Directrice van het Amsterdams Volkstoneel, en bekende actrice, zijn wij bijzonder erkentelijk voor haar bereidwilligheid het voorwoord te schrijven.

Een bijzonder woord van dank ben ik verschuldigd aan de Heren Piet Gubbels, Bruurke van Run, Wim v.d. Geyn, Bertus van Rijn, alsmede aan Piet van de Geyn.

Deze hebben tijd nog moeite gespaard mij de nodige informatie te verstrekken.

De bedoeling van dit boekje is U een globaal beeld te geven van de toneelgeschiedenis van Horssen in de afgelopen 75 jaar.

Ik ben er mij volledig van bewust, dat deze toneelgeschiedenis op diverse punten onvolledig is, en ik sluit de mogelijkheid niet uit, dat over bepaalde feiten verschil van mening kan ontstaan.

Hopelijk heeft U hiervoor begrip, gezien dat alle gegevens uit het geheugen van genoemde Heren zijn opgediept. Uw eventuele reacties zie ik danook met dank tegemoet.

Als U dit boekje heeft gelezen, zal het U duidelijk zijn, dat de liefde voor het amateurtoneel in Horssen altijd groot is geweest. Gelukkig is dit nog zo, of eerlijker gezegd, weer zo.

Wij als Toneelgroep "Horssen", hopen, dat dit zo mag blijve Iemand, die ik als laatste wil bedanken, om zijn bescheidenheid te typeren is Dhr. Alb. v. Kraay.

Gedurende 17 jaar heeft hij geheel belangeloos de Toneelgroep met succes geregisseerd. Hij heeft slechte en goede tijden met zijn groep gekend, maar is altijd een toneelman gebleven met hart en ziel.

Allen die, op welke wijze danook, in de jaren die achter ons liggen hebben meegewerkt aan het voortbestaan van de groep, zeggen wij oprecht dank voor hun inzet.

Tot slot spreek ik namens alle Leden en Regisseur de wens uit, dat wij het amateurtoneel nog lang in Horssen mogen behouden, met de steun van Uw belangstelling.

De samensteller: G. Kistemaker.

Lied uit de jaren rond 1920.
Verschillende malen gezongen door Piet Gubbels.

1.

Ze hebben de klok vooruit gezet, den eerste mei !

- I. Men zegt, een mens kan niet mesjokke worden als hij wil,
maar toch is 't er een feit,
vooral in deze tijd.
Ze hebben de klok een uur vooruit gezet, den eerste mei!
Toen zei mijn vrouw verwonderd:
"Oh wat vliegt die tijd voorbij".

(refrein):

Als het een uur is, dan is het twaalf,
als het twaalf uur is dan is het elf,
als het elf uur is dan is het tien,
zo een gekke boel heb ik nog nooit gezien!

- II. Mijn buurman wist des morgens op den eerste mei geen raad!
Hij had er niet op gelet,
geen klok vooruit gezet.
Verzuimde schitterend de trein,
dat stelde hem teleur.
Hij vloekte hoog en laag,
maar dadelijk zei de conducteur: (refrein)

- III. Den eerste mei om zeven uur,
de meid was nog niet op!
Mevrouw riep woedend: "Kee",
"Kom je haast naar benee".
U kan me vertellen hoe laat 't is,
klonk Keetjes boos gebrul,
want ik heb geen steek te maken,
met die Duitse flauwe kul ! (refrein)

Ze hebben de klok vooruit gezet, den eerste mei .

(vervolg)

IV. De zon, de maan, de sterren,
 ze raken in de war,
 de zon weet maar niet goed,
 wanneer ze schijnen moet.
 Des 's-avonds vraagt de maan de zon,
 zeg ben ik er nog niet aan,
 maar dan zegt de zon :
 "Ik blijf nog wat, loop jij maar naar de maan". (refrein)

V. Het carillon van het koninklijk paleis te Amsterdam,
 heeft menigeen verveeld.
 Hetzelfde steeds gespeeld.
 Maar nu vervelen ons niet meer,
 die klokken van 't paleis,
 maar nu hoor je om een half uur,
 op een aangename wijs: (refrein)

0000000000

Het vooruit-zetten van de klok met een uur,
 gebeurde in Nederland in die tijd i.v.m. de
 naderende zomer. Oktober werd de klok weer
 een uur terug-gezet. Dit gebeurd nu nog in
 landen als Italië.

1e periode

Wij schrijven het jaar 1898.

Horssen, rustiek als altijd met ongeveer 900 inwoners, heeft een eigen Fanfare opgericht.

De naam van de fanfare is "Excelsior" geworden, met als beschermvrouwe, Mevrouw Bouwens.

Als direkteur is benoemd meester Mulders, met als kapelmeester Dhr. Teeuwssen uit Nijmegen.

Voor de inwoners van Horssen betekent dit, dat er naast de jaarlijkse toneeluitvoering nu ook muziekuitvoeringen zullen gaan plaatsvinden.

In de 14 cafés, die Horssen rond 1898 rijk was, is over de fanfare uitvoerig gesproken, en er werd met spanning gewacht op de eerste muzikale prestaties.

Tot nu toe was er meestal jaarlijks een toneeluitvoering, op de cafézolder van café Herckenrath, gelegen aan de Rijdt waar nu cafétaria Coppes is gevestigd.

Wanneer deze toneelvereniging precies is opgericht, is helaas niet bekend.

Wel bekend is echter, dat o.a. Grad Tromp, Jan v. Baeten, Hans Verwaayen, Jan v. Hees, en Antoon Bernts, menige rol hebben vertolkt op het zoldertoneel.

Dit alles onder leiding van Wilhelm v. Mulekom.

De uitvoeringen waren keer op keer een succes.

Er zijn danook veel inwoners uit Horssen en omliggende dorpen de zolder van café Herckenrath beklommen, om te genieten van de Horssense toneelartiesten.

Na afloop van zo'n voorstelling werd onder het genot van een of meerdere borrels, die toen nog 5 hele centen kostte, over de geslaagde voorstelling nog lang nagepraat.

Dat borrelen was overigens alleen voor de mannen.

De vrouwen waren 's-middags al op stap geweest, met een paar ullevellen of pepermuntjes in de handtas, en deze hadden 's-avonds volledig huisarrest.

Even terug naar de muziek.

Zoals gezegd wachtte eenieder met spanning op de eerste muziekuitvoering.

Instrumenten en muziek waren inmiddels aangekocht, en er was intensief gerepeteerd.

Eindelijk was het zover. De eerste uitvoering kostte de kapelmeester en leden menige zweetdruppel, maar het dankbare en lange applaus maakte alle vermoeienissen ongedaan. De uitvoering werd een groot succes.

Helaas waren de ingestudeerde nummers, niet voldoende om een middag of avond te vullen.

De oplossing van dit probleem was eenvoudig.

De reeds bestaande toneelvereniging ging samenwerken met fanfare "Excelsior".

Deze samenwerking dateert uit de jaren rond 1900.

De uitvoeringen van muziek, zangvoordracht en toneel, worden voor Horssen een jaarlijks terugkerend festijn. Al snel zijn ook de omliggende dorpen op de hoogte van de gezellige avonden, die zich afspelen op de toneelzolder bij Herckenrath.

Inwoners van o.a. Appeltern en Puiflijk hebben er best een wandeling voor over, om in Horssen te komen genieten van de muziek en voordracht, gebracht door de Horssense amateurs.

Zoals eerder gezegd, telde Horssen rond 1898 maar liefst 14 cafés.

Deze waren:

Café Mulders (huis van Meulepas in de Mekkersteeg)

Café v. Baeten

Café Antoon Konings

Café Hanneke Schreven (huis van C.v.d. Boogaard)

Café "De Roskam" (Jan v. Thiel)

Café " 't Anker" (W. Gubbels)

Café v.d. Geyn (hoek Rijdt)

Café Jac.v.d. Dobbelsteen

Café Megens (v/h J.Prinsen)

Café Gepke v.d. Lienden (naast de "Oude Kerk")

Café Herckenrath (toneelzolder)

Café "De Halve Kous" (Wolfskuil in de Molenhoek)

Café "De Tol"

Café Hannes Smits

De gezelligheid zocht men in die tijd danook hoofdzakelijk thuis en in het dorpscafé.

Naast de gezelligheid werd het geloof beslist niet vergeten. Horssen, dat in hoofdzaak bestond uit Katholieke inwoners, had tot de zomer van 1911 als kerk het huidige parochiehuis "De Oude Kerk".

In de zomer van 1911, werd echter in het toenmalige Decanaat Horssen, de huidige katholieke kerk ingwid. Hierdoor kwam de "Oude Kerk" vrij.

Deze werd kort hierna ingericht als parochiehuis, en de cafézolder bij Herckenrath werd in 1912 vaarwelgezegd.

De Fanfare, die voor 1907 even de naam "Crescendo" droeg, heette weer "Excelsior", en vond met haar jaarlijkse uitvoeringen in het parochiehuis "De Oude Kerk" een nieuw onderkomen.

Kort hierna echter brak er voor Nederland en derhalve ook voor Horssen een minder mooie en gezellige tijd aan.

De eerste wereldoorlog brak uit in 1914, en deze zou gaan duren tot november 1918.

Het is niet geheel met zekerheid te zeggen, of er tijdens deze oorlog nog regelmatig uitvoeringen hebben plaatsgevonden.

Ongetwijfeld zullen deze i.v.m. de oorlog aan belangstelling hebben ingeboet.

Dhr. Piet Gubbels meent zich echter te herinneren, dat tijdens deze oorlog enkele moedige dames, gedeeltelijk de taak van de heren hebben overgenomen.

Zo zouden in "De Oude Kerk" tijdens de eerste wereldoorlog voor het voetlicht zijn getreden : o.a.:

Trien v. Oosteren, Cato van Run, Cornelia Derks en Bertha de Kleyn, alsmede Cato Schreven.

Over het optreden van de mannen is in deze tijd weinig bekend. Alleen het toneelstuk "Een paard op zolder", met o.a. Jan v. Hees, Jan v. Baeten en Wim v.d. Geyn, laatstgenoemde als baby in de wieg.

Verder herinnert men zich uit het jaar 1915-1916 de zangvoordracht "De Nachtwacht".

Het trio dat deze voordracht bracht bestond uit de Heren Machiel Fransen, Cornelis v.d. Hoogen en Wim de Kleyn.

Meer helderheid kan men over de toneelgeschiedenis in deze voor Horssen donkere jaren niet geven.

Wel begon men tijdens deze oorlog met de bouw van de huidige r.k. school.

Deze werd in 1916 in gebruik genomen. Hierdoor kwam de "Oude School", destijds gelegen direkt aan de Rijdt, waar nu de speelplaats is, vrij.

Deze werd tijdens de oorlog gebruikt als distributielokaal.

In november 1918, kwam dan uiteindelijk de démobilisatie.

Hierna zou er in de toneelgeschiedenis van Horssen een tweede tijdperk aanbreken.

IN DE KOESTAL. (zangvoordracht uit de
jaren 1925)

- I. Des morgens dan kraait er 't haantje zo blij,
en alles ontwaakt op de boerderij.
Het zonlicht brengt vreugde, aan mens en aan dier,
ook in de stal daar loeit weer de os van plezier,
in de koestal .
- II. Een poosje daarna, komt in de stal Kee, de meid,
zij melkt daar de koeien, dat doet ze altijd.
Zij denkt onder 't melken aan Krelis de knecht,
ook de os ja, hij snapt het, ofschoon hij niets zegt,
in de koestal .
- III. Zit Keetje een kwartiertje gerust op haar kruk,
komt Krelis de knecht, met de emmers aan 't juk.
Zegt Krelis.....pssst....Keetje, en Keetje kijkt om,
de os kent hun toestand, zo'n dier is niet dom,
in de koestal .
- IV. Kust Krelis dan Keetje, de os vindt het gek,
hij kijkt naar de twee, met de tong uit zijn bek.
Maar geeft Keetje aan Krelis een zoen naar d'r aard,
dan kwispelt het dier, van plezier met z'n staart,
in de koestal .
- V. Om hooi te gaan halen, voor paard en voor koe,
gaan Keetje en Krelis naar de hooizolder toe,
de os ziet niet om, want het gaat hem niet an,
maar toch denkt zo'n beest weer het zijne ervan,
in de koestal .
- VI. Als Keetje en Krelis weer komen benee,
dan kijkt 'r die os naar de kleur van die twee,
Zij kijken onschuldig, gelijk zusje en broer,
maar denkt er zo'n os, ge draait me geen loer,
in de koestal .

2e periode.

De eerste wereldoorlog is voorbij. Wij schrijven het jaar 1919. Om precies te zijn Kerstmis 1919.

De kolenkachel in "De Oude School", is die morgen nog eens extra opgestoekt.

Direkt na de d emobilisatie van november 1918, was men begonnen met het oude schoolgebouw geschikt te maken als parochiehuis.

De schotten, die de lokalen afschermden zijn weggehaald.

De vloer voor in het gebouw is doorgezaagd, en verhoogd tot podium voor de uitvoeringen.

Kortom er is het afgelopen jaar flink aan gewerkt.

Nu rond Kerstmis 1919 is het dan zover.

De eerste uitvoering van de fanfare zal weer plaatsvinden, nu opnieuw in een ander gebouw.

Nadat het lokaal flink is verwarmd door de roodgloeiendstaande kachel, worden de laatste voorzieningen getroffen voor de uitvoering.

Olielampen worden bijgevuld voor de avondvoorstelling.

Het roldoek, dat het toneel afscheidt van de zaal, wordt nog eens uitgeprobeerd.

Het is een prachtig doek, voorstellende een man, die een bloempot op zijn hoofd gegoeid krijgt, en nog een voorstelling, waarbij een hond een stuk uit iemands broek tracht te bemachtigen.

Toon v. Rossum, verantwoordelijk voor het roldoek, heeft het akkoord bevonden.

Met veeger en blik, heeft hij zijn souffleursplaats van de laatste vlokken stof ontdaan. Toon is namelijk ook de souffleur.

De programma's , gedrukt in Druten hebben het programma reeds dagen aangekondigd:

Fanfare "Excelsior", in 1919 onder leiding van Herman Frederiks, met als president Hendrik v.d. Bosch, zal weer een uitvoering geven.

Men verwacht een grote opkomst.

"De Oude School" kan ongeveer 120 bezoekers bergen.

Er is dagen geslept met stoelen, kisten en planken om de nodige zitplaatsen te krijgen.

Daarnaast is links en rechts het nodige decormateriaal verzameld.

Tegen kwart voor drie 's-middags kondigen de uitkijkposten de eerste dophoedjes aan. Hiermede worden bedoeld de eerste dames, die men ziet aankomen op de Rijdt. De bezoekers krijgen voor 25 cent entree een afwisselend programma, van muziek, zangvoordracht en toneel.

Naast het muzikale programma van fanfare "Excelsior", zal die dag worden opgevoerd het toneelstuk "Johannes Rentenier". De hoofdrol van dit stuk zal worden gespeeld door Johan de Kleyn. De verdere rolverdeling is als volgt: Cees v.d. Hoogen (Antoon Lammetje), Piet v.d. Lienden, Piet v.d. Geyn.

Verder wordt gebracht o.a. de zangvoordracht : Vader mag ik trouwen ? Deze door het duo Piet Gubbels en Johan de Kleyn.

Opnieuw werd de uitvoering van 1919 een groot succes. Het werd weer een traditie, dat er jaarlijks een of meerdere uitvoeringen plaatsvonden.

De rollen in de toneelstukken, die werden opgevoerd tussen 1919 en 1925, kwamen meestal voor rekening van de Heren: Piet v.d. Lienden, Piet v.d. Hurk, Kees de Koning en Machiel Franssen.

De zangvoordrachten in deze jaren werden uitgevoerd met de stemmen van o.a. Piet Gubbels, Johan de Kleyn, Wim de Kleyn, Grad v. Rossum en Cees v.d. Hoogen.

Het waren echter niet alleen Horssense artiesten, die optraden.

Zo zijn tussen 1919 en 1925 in Horssen voor het voetlicht getreden:

Pastors uit Amsterdam (solo)

Grabbendaal uit Jutfaas (solo)

Gebroeders Boesnach uit Rotterdam (duet)

Nannings/ de Bruin uit Nijmegen (duet)

Frederiks uit Horssen en van Keulen uit Tiel (duet)

Het was ook Dhr. Frederiks, die alle optredende artiesten op de piano begeleidde.

De uitvoeringen in deze vorm, trokken opnieuw talloze mensen van buiten Horssen, die naar de "Oude School" kwamen om een middag of avond gezellig uit te zijn.

Oud jaar 1925 kwam echter het water door de dijk !

De geplande voorstellingen moesten worden afgelast.

De uitvoeringen werden in de jaren 1927-1928 hervat, echter in een andere vorm.

Men kwam tot de oprichting van een toneelvereniging, die in die tijd bestond uit enkel mannen.

Als er uit de jaren 1927 tot 1940 ledenlijsten zouden hebben bestaan, hadden hierop o.a. de volgende personen voorgelaten:

Piet v.d. Hurk,
 Geer v. Thiel,
 Bruurke v. Run,
 Nol Gubbels,
 Has v. Oosteren,
 Gert Kuypers,
 Kees de Koning,
 Grad Sommerdijk,
 Gradus v.d. Hazelkamp,
 Dorus de Groen,
 Jan v.d. Hazelkamp,
 Wim v.d. Geyn,
 Bertus v. Rijn,
 Adriaan Weeren,
 Karel v.d. Hazelkamp, en Kees v.d. Hoogen.

Kort na de oprichting van dit mannentoneel werd opgevoerd, het succesvolle toneelstuk "Siske in de scheerwinkel", met o.a. Has v. Oosteren, Kees v.d. Hoogen, en Bruurke v. Run. Uit deze tijd, stamt ook het blijspel "Ze krijgen elkaar", met in de hoofdrol Nol Gubbels.

De verdere rolverdeling was: Kees de Koning, Geer v. Thiel, Bruurke van Run, Piet v.d. Hurk en Wim v.d. Geyn.

Van dit spel is ook de enigste foto uit deze jaren bewaard gebleven. (Verkrijgbaar bij G. Kistemaker tegen betaling van 1,-). Het grimeren en regisseren gebeurde in de beginperiode door de spelers zelf.

Het zal na 1930 zijn geweest, dat voor het grimeren kapper Janssen uit Druten werd aangetrokken, die werd opgevolgd door Dhr. v. Kessel uit Wamel.

De regie na 1930 was eerst in handen van Wout Zweers, die later werd vervangen door kapelaan v. Schayk.

Aan het eind van de jaren dertig was het Dhr. Verberk die het mannentoneel regisseerde.

Ook het mannentoneel uit deze jaren had volop succes. Het kwam herhaaldelijk voor, dat bij gebrek aan vrouwen op het toneel, de mannen werden omgetoverd in aantrekkelijke dames.

Zo is o.a. Bruurke v. Run talloze malen veranderd in een kanppe vrouw, dij dan ijverig zat te haken op het toneel.

Ook Kees de Koning heeft diverse damesrollen vervuld. In het jaar 1932, om precies te zijn op zondag 14, en maandag 15 augustus 1932, vierde Fanfare "Excelsior" haar 25-jarig bestaan. Voorzitter was toen De Heer A. Bernts, en directeur Dhr. L. v. Bergen.

Onderdirecteur was Dhr. G. v. Rossum, een man die enorm veel voor Fanfare "Excelsior" heeft gedaan ! Beschermvrouwe was toen Mevr. van Beusekom-Van den Broeke van Oudenhijn Van Horssen.

De band met het amateurtoneel was echter op een goede wijze verbroken. In de feestgids, die werd uitgegeven, wordt in zijn geheel niet meer gesproken over zangvoordracht of toneel.

Het is misschien wel interessant te vermelden, dat in 1932 de toegang tot dit muziekfestijn nog 25 cent kostte, dat de Coöperatieve Zuivelfabriek telefoonnummer 1 had, en dat Gijs Lekkerkerker steeds volvette kaas voorhanden had met Rijksmerk.

Ook kon men toen bij F. Vogeleeer op de Rijdt in Horssen schoenen kopen voor 50 cent en duurder.

Waar blijft de tijd ?

Terug naar het toneel.

Kort na de start van de mannentoneelvereniging, stond deze alweer voor het feit, dat ze een nieuw onderkomen moest gaan zoeken.

"De Oude School", een bezit van de Gemeente Horssen, werd rond 1935 verkocht.

Dit voor een bedrag van fl. 220,--

De toneelgroep zocht opnieuw haar toevlucht in de in het jaar 1919 verlaten "Oude Kerk".

In het jaar 1937, zou in deze "Oude Kerk" het grootste evenement plaatsvinden sinds 1898.

Onder leiding van Dhr. Groenouwe werd in 1937 namelijk een week lang avond aan avond een grootse revue gepresenteerd met artiesten uit Horssen en omstreken. De aanleiding was het 40-jarig Jubileum van de Coöp. Zuivelfabriek "Horssen en Omstreken".

De toneelvereniging had veel succes, maar weinig geluk. Opnieuw brak er een oorlog uit. Het was 1940. Het zou vijf jaren gaan duren, alvorens men weer de kans kreeg, de mensen van Horssen en omstreken, te laten genieten van zang, muziek en toneel. Het toneelboek was voor vijf jaar gevallen.

Bruurke van Run vertelt:

Op de vraag, wanneer hij bij de toneelvereniging als spelend lid was weggegaan antwoordde hij :
 We hadden repetities in "De Oude School".
 Daar werd ook een kookcursus gegeven.
 Er waren in het lokaal dan ook volop "piepers" aanwezig.
 's-avonds werd er door de repeterende spelers meer met "piepers" gegooid als gerepeteerd.
 Dat gaf wat moeilijkheden, en derhalve heb ik me maar bescheiden teruggetrokken.

Wim v.d. Geyn vertelt :

Tijdens een toneelstuk moest Gradus v.d. Hazelkamp een lange baard hebben. Deze werd gemaakt van hennep. Tijdens het spel moest Gradus een sigaret of sigaar aansteken. Toen deze brandde, brandde echter ook de baard . Gelukkig kon deze, zij het tijdens het spel nog tijdig worden afgerukt. Het spel ging door zonder baard, want de show must go on !

Josefientje pas toch op je schrijfmachientje.

1

Ze was pas achttien jaren,
haar naam was Josefien,
ze was op een kantoortje,
zat voor een schrijfmachien,
en men noemde haar het schatje,
de trots van het kantoor,
in vele goeie dingen ging Josefientje voor.
Ze was zover gevorderd, die lieve Josefien,
dat ze had al van d'r eigen,
een prachtig schrijfmachien.
En eenieder moest proberen,
of 't een goeie was,
en de dames van kantoor,
die zongen toen al ras:

refrein: O Josefientje, fientje, fientje,
pas toch op je schrijfmachientje,
Ach, wees voorzichtig,
't is zo gewichtig,
Je laat steeds zonder kikken, kikken,
iedereen maar tikken, tikken, op je schrijfmachien,
O Josefien,
We zeggen het je al in vertrouwen,
later zal 't je berouwen,
wees voorzichtig toch, oh lieve Josefien.
Je zit er wel niet om te treuren,
maar weet niet wat kan gebeuren,
jij bent veel te roekeloos op je machient!

Josefientje pas toch op je schrijfmachientje.

Vervolg

11

De directeur der firma,
 hij schreef op haar machien,
 de chef kwam alle dagen,
 alvast een keer of tien.
 De magazijnbediende, die kwam ook al een keer,
 de loopknecht en de jongen,
 zij waren in de leer.
 Ja zelfs ook vreemde mensen, die zij nooit had gezien
 die liet ze tikken, tikken,
 al op haar schrijfmachien.
 Maar 's-avonds bij het naar huis gaan,
 de dames van kantoor,
 die fluisterde Josefientje,
 dan zachtjes in haar oor : (refrein zie boven).

111

Maar Fientje liet ze praten,
 zij nam de raad niet aan,
 en wie wat had te tikken,
 die liet ze maar begaan.
 Van 's-morgens vroeg tot 's-avonds,
 stond haar machien niet stil.
 Men hoorde er niets anders,
 dan een machiengetril.
 Maar door het vele tikken,
 is het defekt gegaan,
 want heel het personeeltje,
 die zat er met z'n fikken aan!
 En nu het reeds te laat is,
 heeft Josefien een strop,
 en speelt het haarvan zelf al door haar kop :
 (refrein zie vorige bla)

Dit lied werd rond 1930 gezongen door Gert Kuipers.

3e periode.

1946. Nederland was weer vrij!

De uitvoeringen in Horssen werden weer een jaarlijks terugkerend beeld. In de gebrekkige toneelruimte van "De Oude Kerk", werden jaarlijks opnieuw met succes een of meerdere toneelstukken opgevoerd.

De Heer Verberk, die kort voor de oorlog als regisseur was gaan optreden, hervatte zijn werkzaamheden dus in 1946. Later volgde voor korte tijd Dhr.Lammers, en daarna Dhr. Giesberts, allen onderwijzers van de r.k. Lagere School in Horssen.

Als grimeur was aangetrokken Dhr.v.Kessel uit Wamel. De Vereniging bestond tussen 1946 en 1950 o.a. uit de volgende Leden:

Nol Gubbels,
 Gert Kuypers,
 Grad Sommerdijk,
 Henk Bernts,
 Karel v.d. Hazelkamp,
 Jan Basten,
 Jo Bernts,
 Frans Willems,
 Bruurke van Run,
 Gradje v. Bunningen,
 Bertus Romijnders,
 Antoon v.d. Berg,
 Hent v. Rijn,
 Bertus v. Rijn,
 Pietje v. Uden,
 Bertus v. Uden,
 Bertie Verberk,
 Theo Fransen ,
 Wim Basten,
 Theo Rents,
 Cub Derrix,
 Bernhard Gubbels,
 Coen Grandjean,
 Wim v. Hees,

Enkele van de bekendste stukken uit de jaren 1946-1950 zijn:

Een zwerver kwam langs,
 Als een wild Dier,
 Leven voor Leven,

Dode Schaduw,
Een bloederig drama,
Het rare kosthuis.

Het waren grotendeels ernstige stukken.
Ook in deze jaren kwam het nog voor, dat een man de vrouwenrol moest overnemen. Zo werd Bertus v. Rijn een charmante dame in het stuk "Pumps als meid alleen". Een zeer bekend spel, dat werd gespeeld in februari 1948, was "Pastor Bonus".

Ook hiervan is een foto bewaard gebleven.

De rollen in dit spel werden vertolkt door:

Coen Grandjean, Grad Sommerdijk, Karel v.d. Hazelkamp, Bertie Verberk, Henk Bernts, Bernard Gubbels, Frans Willems, Wim Basten, Bertus v. Rijn, Gert Kuypers, Jo Bernts, en Gert Verwaayen. Regie : Dhr. Verberk en Dhr. Lammers. (Deze foto is verkrijgbaar voor fl. 2,00 op bestelling bij Wilhelmine Bernts, Burg. Bouwensweg Horssen)

Het zal ook rond dit jaar 1948 geweest zijn, dat de toneelvereniging voor de eerste maal in haar bestaan buiten Horssen ging optreden. Dit zelfs twee maal !

Zo werden bezocht de plaatsen Beemmel en Wamel.

De toenmalige Herder van de Parochie Horssen, Pastoor v. Hooff, was helaas geen liefhebber van het amateurtoneel.

De toneelvereniging, die kampte met gebrek aan een redelijke akkomodatie in "De Oude Kerk", klopte derhalve talloze malen tevergeefs bij hem aan, voor financiële steun.

Verlichting, coulissen, verwarming, alles verkeerde in een haveloze toestand.

Stoelen moesten worden gehuurd bij v.d. Hurk in Druten.

Dit alleen al, was een kostbare zaak voor de toneelgroep.

Ook wimpelde pastoor v. Hooff, het voorstel om een gemengde Vereniging op te richten vlot van de hand.

Nadat na veel gesprekken, was aangetoond, dat de dames strikt gescheiden zouden worden en blijven tijdens de voorstellingen, verkreeg men de toestemming een gemengde toneelvereniging op te richten.

Als dames kwamen bij de vereniging o.a. :

Nellie Verheyden, Annie v. Oosteren, Corrie Bernts en Mien Mooren.

Lang zou deze gemengde vereniging van amateurs helaas niet bestaan.

Het punt akkomodatie werd namelijk niet opgelost.
Een bloeiende vereniging was gedoemd te verdwijnen van
het toneel.

Dit gebeurde dan helaas ook rond 1951.

Opnieuw zou het vijf jaren gaan duren alvorens men in
Horssen weer toneel zou gaan spelen.

Dit maal was het niet de oorlog, maar de financiën of
het gebrek aan liefde voor het amateurtoneel van de persoon
die de financiën beheerde, die de gebrekkige schijnwerpers
in de "Oude Kerk" doofde.

Bruurke v. Run vertelt:

"Oude School". Het toneel in deze school was vrij klein.
Zeker de ruimte achter de coulissen.
Nol Gubbels, beroemd en bekend om zijn enorme omvang,
belemmerde voor eenieder de toegang achter het toneel,
wanneer hij achter de coulissen stond.
Nol loste dit probleem handig op. Hij ging gewoon op
de grond liggen, zodat men over hem heen kon stappen.

Bertus v. Rijn vertelt:

Na langdurige onderhandelingen met Pastoor v. Hooff,
over het probleem gemengd toneel, zei Pastoor v. Hooff:
"Als jullie mij kunnen garanderen, dat de kleedruimte
wordt afgemaakt, zal ik de goedkeuring geven".
Hierop zei Bertus: "Mijnheer Pastoor, kippegaas is dat
ook voldoende?"

Vandaag ga ik 't wagen!

1 Vandaag ga ik 't wagen,
 ik stap naar 't stadhuis,
 en zweer haar daar liefde en trouw.
 Ik leerde haar kennen op de achterste bank,
 een jaar was zij net weduwwrouw,
 mijn vader, die lachte en knikte mij toe,
 Ach laat toch Uw kans niet vergaan,
 en pak ze toch jongen, wat ik U nou raai,
 nog nooit hedder zo voor gestaan, want .....

refrein

Och ja, zo'n weewke is wel net,
 als ge op haar doen en laten let,
 Vader die zet, en geleuf me nou,
 ok jouw moeder was weduwwrouw.

11 Voor huisraad geen zorgen naar ik U verklaar,
 ze is aardig gemeubiliseerd,
 een kast vol met linnen, ook luiers er bij,
 als de ooevaar ons soms vereert,
 na één of twee jaartjes, met unne Jan of unne Piet,
 van kinderen zet ze, houd ik van,
 en komt er dan soms nog zo'n meubelstuk bij,
 dan hiet ie als vader ok Jan! (refrein: zie boven)

111 Ik zal d'r mee heur dur de wereld wel slaan,
 Ik zit 'r 't minst over in,
 wij delen tesamen het lief en leed,
 en is het weer concert van de Kunstmin,
 dan gaan we tesaam naar de uitvoering heen,
 maar dan met een kaart eerste rang,
 want gisteren zei Mina mij nog stil verheugd:
 "Ik hou van muziek en van zang, want", (refrein: zie bove

Bovenstaand lied werd destijds gezongen door Dhr. J. de Kleyn.

4 e periode.

Het was in 1956, toen Pastoor Wagemakers en Dhr. Alb. v. Kraay, het initiatief namen, de toneelvereniging, die nooit officieel was opgeheven her op te richten.

In de jaren tussen 1951 en 1956, waren er nog wel enkele uitvoeringen geweest door o.a. Leden van de Boerinnenbond.

Zo werden in deze jaren opgevoerd :

Kapitein Marie, en Meisjes in Bezettingstijd.

Enkele dames die in deze toneelstukken speelden waren: o.a.: Greta Basten, Siska v. Oosteren, Marietje v.d. Bosch en Bets Theunissen.

De regie van deze stukken was in handen van meester Elemans.

Het initiatief om de gemengde toneelvereniging in Horssen her op te richten, werd een enorm succes in 1956.

Meer als 40 Leden meldden zich aan !

Opnieuw bewees Horssen een grote liefde te hebben voor het amateurtoneel.

Niet alle Leden hadden de bedoeling te spelen, maar werden lid om de toneelvereniging financieel en moreel te steunen.

Het Bestuur werd gevormd uit oud-tonelisten.

Het eerste stuk, dat werd opgevoerd in de gerestaureerde "Oude Kerk" was "Amor in de rode kater", met Bernard Gubbels in de hoofdrol. Het tweede stuk diezelfde avond was het toneelspel "Dit is ons huis", met o.a. Nellie Verheyden, Tonnie v. Bunningen, Gerard v. Beuningen.

Beide stukken sloegen geweldig in bij de mensen.

De regie was in handen van Dhr. Alb. v. Kraay, die voorheen al jaren de toneelvereniging in Hernen had gerigiseerd.

Het grimeren werd gedaan door Betsie en Jan v. Run.

Met deze eerste uitvoeringen was opnieuw de traditie begonnen om jaarlijks een of meerdere uitvoeringen te verzorgen in Horssen.

Enkele van de gespeelde stukken uit de jaren tussen 1956 en 1968 :

Pension Drie (1959)

Drie neemt vakantie (1960)

De man in het bruin (1962)

In de schaduw van de guillotine (1965)

Het Lied van alle tijden (1968)

De belangstelling was beslist goed te noemen in deze jaren. Het Ledental was echter teruggelopen tot ongeveer 15 Leden.

Zoals gezegd was de opkomst van het publiek goed te noemen, alhoewel na het costuumstuk "In de schaduw van de Guillotine", welk stuk toch bijzonder in de smaak viel, de belangstelling ieders voorstelling minder werd.

De televisie wierp langzaam maar zeker zijn schaduw over de amateurtoneelverenigingen.

Ook de toneelvereniging in Horssen ontquam niet aan de invloed die de televisie uitoefende op het anders zo trouwe publiek.

Was in 1965 een bezoekersaantal van 350 personen noch vrij gewoon, in 1969 was dit aantal niet hoger meer als 150 ! (verdeeld over twee avonden)

De mensen gingen het amateurtoneel vergelijken met het toneelspel op de televisie.

Deze vergelijking was en is natuurlijk onjuist, maar verklaarbaar en begrijpelijk.

Met de dalende belangstelling voor de uitvoeringen ging ook het animo van de speelsters en spelers verloren.

Zo bestond de toneelvereniging in 1969 nog uit zeven of acht leden met de regisseur Alb.v. Kraay.

De rolverdeling werd een steeds moeilijker opgaaft.

Ook in de kas was de bodem herhaaldelijk zichtbaar.

In dit jaar 1969 werd er danook besproken, dat als de belangstelling verder zou dalen, men zich gedwongen zag de toneelvereniging te ontbinden, hoe node men dit ook deed.

Opnieuw werd besloten een stuk in studie te nemen voor het seizoen 1970.

De keuze viel op het blijspel "Een beeld van een man".

Deze keuze hield echter in, dat men de rollen niet volledig kon bezetten.

Er werd gezocht naar een paar jonge leden, en een rol werd uit het stuk geschreven.

Wat niemand had durven hopen, gebeurde in het jaar 1970!

Dank zij de publiciteit was de belangstelling voor de eerste uitvoering op zaterdag redelijk. Ongeveer 100 personen. De zaal was half gevuld.

Het blijspel sloeg echter bijzonder goed in.

In de "Hoogmis" van zondag adviseerde Pastoor Arens aan allen die tandpijn hadden, 's-avonds naar de uitvoering te gaan, want het was een geweldig stuk.

Veel mensen hadden inderdaad last van tandpijn. De zaal was 's-avonds uitverkocht !

Naar aanleiding van dit onverwachte succes, kwam er een uitnodiging van de K.V.O. uit Boven-Leeuwen om het "Beeld van een man" ook daar te laten zien.

Men nam de uitdaging aan!

Voor het eerst na 1948, ging de toneelvereniging weer buiten Horssen spelen.

Ook in Boven-Leeuwen werd de uitvoering een succes. Aangemoedigd door dit succes ging de vereniging, die zich inmiddels toneelgroep "Horssen" was gaan noemen, op eigen initiatief met dit spel uitvoeringen verzorgen in Puiflijk, Bergharen, en voor een tweede maal in Boven-Leeuwen.

Men kreeg meer publiciteit via de pers. De toneelgroep had weer succes en belangstelling.

Een logisch gevolg van dit succes was, dat er weer nieuwe leden kwamen.

Na een jaar reeds, in 1971 dus, was het ledental aangegroeid tot 20.

Er konden nu, doordat de groep over meer krachten beschikte, naast het jaarlijkse toneelspel ook eenakters worden ingestudeerd.

Deze werden opgevoerd op Bejaarden-en Jubilea avonden in Horssen, Dreumel, Wamel en Wychen en Berg en Dal.

Ook het stadje Batenburg werd bezocht.

De Toneelgroep "Horssen" zag dat de zon langzaam maar zeker de schaduw verdreef.

In 1971 op 16 oktober ging met het 12½ jarig jubileum van de heropgerichte vereniging vieren.

Wegens gebrek aan belangstelling, had men dit in 1969 achterwege gelaten.

Voor deze jubileumavonden, werd een programma ingestudeerd, waaraan alle leden meewerkten.

Het bestond uit toneel, zang en muziek.

In Horssen werd dit programma twee maal voor een volle zaal opgevoerd.

Na Horssen bracht men dit programma ook nog in Wamel voor de Bejaarden.

Het succes gaf de Leden ieder seizoen toch een gevoel van angst.

Men moest zorgen het succes te behouden, en dit kon alleen maar door ieder jaar een stuk te brengen dat in zou slaan. Dit is zonder meer een moeilijke opgave

Daarnaast vergden de aanvragen om buiten Horssen te komen spelen voor de speelsters en spelers extra tijd en inzet. Er moet voor baby-sit worden gezorgd, of de man moet zelf de fles geven en luiers aandoen, of de vrouw zit alleen, kortom voor de gehuwde dames of heren is het vaak moeilijk.

Decors moeten worden meegenomen, affiches rondgebracht, toneel opgebouwd enz.

Maar nooit doet men tevergeefs een beroep op een lid.

Daarnaast is de sfeer in de groep altijd geweldig.

Men zegt altijd, wij zijn een grote familie met de regisseur v. Kraay als vader.

In de jaren 1971, 1972 en 1973, groeide de belangstelling enorm. De stukken bleven aanslaan bij het publiek.

Zo waren "Hoogheid Uw kameel staat voor" en "Met hartelijke Gelukwensen" succesvolle blijspelen.

Bij de keuze van het spel voor maart 1973, waagde men echter de sprong nu eens een toneelspel op te voeren.

Het werd het spel: "Dingen van de dag".

Ook dit spel viel in de smaak, zij het dat het een meer serieuze inhoud had, met de nodige vrolijke bijrollen.

Eenieder, die dit toneelspel heeft gezien, zal zich herinneren Nelis de orgelman. (Gespeeld door Piet Krijnen).

Naast de toneelaktiviteiten mocht de Toneelgroep "Horssen", drie van haar leden geplaatst zien, in de hoorspelkern

"Maas en Waal", van de RONO. (Regionale Omroep Noord-Oost)

Het eerste hoorspel "Den Aigengedraeide", geschreven door

Rien v.d. Heuvel, is inmiddels opgenomen, en zal dit

jaar in het winterseizoen worden uitgezonden.

Verder ging men in 1972 een Jeugddag organiseren voor de jeugd van de lagere school in Horssen.

Hierbij dacht men aan het spreekwoord: "Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst".

De jeugddag van 1972 en 1973 was voor de kinderen en leidsters en leiders in alle opzichten geslaagd.

Deze maand, september 1973, de maand waarin dit boekje verschijnt, is de toneelgroep, inmiddels bestaande uit 26 leden, weer volop bezig aan het programma 1974.

In studie zijn genomen het blijspel "De Gelukkige Dwazen", alsmede twee eenakters getiteld: "Kamers met ontbijt", en "Nog vele jaren".

Aanvragen voor buiten Horssen te spelen zijn alweer binnen, o.a. uit Berharen.

Alvorens de opvoering van bovengenoemde stukken echter in Horssen kan plaatsvinden, staat de Toneelgroep voor de vierde maal in haar bestaan een grote verhuizing te wachten.

De verhuizing namelijk van het parochiehuis "De Oude Kerk", naar het nieuwe Dorpshuis aan de Rijdt.

Voor de toneelgroep betekent dit deels een grote vooruitgang, maar er zijn enkele nadelen aan verbonden.

Zo zal men niet meer permanent over een toneel kunnen beschikken, waardoor de repetities wat moeilijker worden. De verlichting zal mobiel moeten worden enz.

Verder zullen de regisseur en leden ongetwijfeld de sfeer missen, die "De Oude Kerk" voor hen had in al die jaren. Bijzondere toekomstplannen zijn er niet.

Het streven van de toneelgroep is alleen, de belangstelling voor het amateurtoneel, die in Horssen weer volop is ontstaan te handhaven, door het publiek te blijven boeien met hun spel.

En niet alleen in Horssen, maar ook in die dorpen, die helaas geen eigen amateurtoneelvereniging meer hebben, want het amateurtoneel in Maas en Waal mag niet verloren gaan.

Regisseur en Leden willen met volle inzet trachten het amateurtoneel te handhaven, al zijn zij er zich volledig van bewust, dat dit zonder Uw belangstelling niet mogelijk is.

Daarom tot slot van dit boekje over de toneelgeschiedenis van Horssen het volgende:

Wij hopen, dat U straks weer in grote getalen naar het nieuwe dorpshuis zult komen, en dat wij U hopelijk zullen laten genieten van het blijspel "De Gelukkige Dwazen". Dan zijn wij ook "Gelukkige..... Amateurs".

Uw Toneelgroep "Horssen".

0000000000000000

Ik ga ze vragen !!!! (Deze zangvoordracht
werd destijds gezongen
door Johan de Kleyn)

- I. Toen ik vroeg aan mijne moeder,
liefde, wat beduidt dat woord,
wier ze boos en sprak ze driftig:
"Ik ga mijn verkens voeren, voort".
Maar daardoor werd ik niet wijzer,
ik zocht zo lang, ik zocht zo fijn,
tot ik kennis kreeg aan Ciska,) bis
en die zei toen tegen mij :)
- II. Goeie beste lieve Kobus,
en ze aaide op mijne kop,
Ik zeg, da we nog 's veul van mekaar houwen,
maar zij bleef aaien! Ik zeg: "Hou op".
Want da gekriebel en gekrabbel,
't is gewoon niet uit te staan,
ik kan mezelf wel kammen,
lopte gij maar naar de maan !
- III. 't Kwam van aaien nog wel eens een keertje,
tot een kus, als ik haar verliet,
en ze zei toen; goeie Kobus, doe me langer geen verdriet,
En ga nou dan toch eens vragen aan mijn vader,
't zal wel gaan,
ofdat we samen mogen trouwen, want ge staat me deksels an
- IV. Nu ben ik op weg getogen, naar haar ouderlijke huis,
maar daar zal 't nog niet zo mooi gaan,
want die Ouwe is nie pluis.
Ik zal hem daar netjes vragen, ofdat ik z'n dochter mag,
en ik weet zeker, dat dan Ciska, mij zal helpen
bij die vraag!!!
-

"De nieuwe Dienstbode". Rond 1920 gezongen en
voorgedragen door :
Johan de Kleyn en
Piet Gubbels.

I

Ik ben een meid van 't land,
ben uit de boerenstand,
ik kookte 's-middags het varkensdiner,
ik bakerde biggen, ik verzorgde 't vee.
Van het vroege morgenuur,
was ik in de stal en schuur.
Ik raapte de eiers uit het hoenderhok,
en ging met de kippen op stok.
Maar ik zei vaarwel mijn boerenhoeve,
ik ga in de stad mijn geluk beproeven

refrein:

In de stad, in de stad,
het is voor een meid als ik,
die om geen leuterpraatjes maalt,
en weet waar Abraham de mostert haalt,
in de stad, in de stad,
't is voor een meid als ik,
zo flink, zo kwiek, zo bij de hand,
gewoon 't belofde land.

II

Landelijke vrijerij, is ook al niks voor mij.
't is of je door zo'n boerenknul,
bent gezoend, of je met olie en loek bent geboend.
Daar is de fijnste geur, niks meer als "stalaudeur".
Daar is de enige avondpret,
een bord hete pap en naar bed.
Ik liep lang genoeg daar aan het lijntje,
daarom Adieu, ik hou van een geintje ! (refrein: zie boven

Zangvoordracht uit de jaren 1919-1925,
in Horssen gebracht door Johan de Kleyn
en Piet Gubbels.

Overal in alle tijden, was 't een zeer opmerkelijk ding,
dat de mensen prefereerden, een kunstje boven een
rammeling,

Ook is het niet erg verklaarbaar, waarom toch een jonge
meid, liever met haar vrijer wandelt, dan met twintig
bidders rijdt.

Maar och, pijnig daardoor niet je brein,
zo is het en zal 't altijd zijn, want of men komt in
Groenland, of in Turkije,

In China, Noord Schowau, in Hongarije,
overal vindt hij een zij en een hij.

En Amor is er dan als de kippen bij.

Wees in Eskimo of wees in Zoenlo,

Kom je aan de Noordpool, in Honoelulu,
overal heeft Amor zijn pijlen gericht,
voor je 't weet, heb je beet !

INFORMATIEBRONNEN:

De Heer Piet v.d. Geyn (geb.datum : 11-9-1890)

De Heer Piet Gubbels (geb.datum : 6-3-1899)

De Heer Wim v.d. Geyn (geb.datum : 2-6-1905)

De Heer J.v. Run(Bruurke) geb.datum : 5-12-1909)

De Heer Bertus v. Rijn (geb.datum : 8-8-1924)

De in dit boekje voorkomende liedjes en voordrachten,
zijn allen doorgegeven mondeling, door de Heer Piet Gubbels.

Verder is geraadpleegd, de jubileumgids van de Fanfare
"Excelsior", 1907-1932.

Huidige ledenlijst TONEELGROEP "HORSSSEN" per 1 sept. 197

	<u>NAAM</u>	<u>LID SEDERT</u>
<u>1</u>	Mevr. v.d. Berg v. Summeren	1956
<u>2</u>	Mej. Sj. v.d. Berg	1970
<u>3</u>	Mej. W. Bernts (secretaresse)	1966
<u>4</u>	Mevr. v. Beuningen-Derks	1970
<u>5</u>	Mej. H. Cobussen	1970
<u>6</u>	Dhr. W. Christiaans	1971
<u>7</u>	Mej. G. v.d. Geyn	1965
<u>8</u>	Dhr. H. v.d. Geyn (Bestuurslid)	1959
<u>9</u>	Dhr. J. v.d. Graaf	1956
<u>10</u>	Mej. C. v.d. Graaf	1970
<u>11</u>	Dhr. G. v.d. Graaf	1970
<u>12</u>	Mevr. Grandjean-Krijnen (Penningmeesteres)	1956
<u>13</u>	Mej. M. Hoes	1971
<u>14</u>	Dhr. N. Hoes	1971
<u>15</u>	Mevr. Arts v.d. Horst	1970
<u>16</u>	Dhr. G. Kistemakers (Voorzitter)	1958
<u>17</u>	Dhr. P. Krijnen	1960
<u>18</u>	Dhr. B. v. Rijn	1973
<u>19</u>	Mej. C. v. Schayk	1971
<u>20</u>	Mevr. Roloff v.d. Geyn	1971
<u>21</u>	Mevr. v.d. Geyn v. Buuren	1970
<u>22</u>	Mej. C. Veens (Bestuurslid)	1966
<u>23</u>	Dhr. T. Veens	1970
<u>24</u>	Dhr. J. Veens	1972
<u>25</u>	Mevr. Wiegers v. Zandvoort	1971
<u>26</u>	Mej. J. de Groen	1973

REGIE : A. v. Kraay

Adres : G. v. d. Geyn en Alb. v. Kraay